

met zijne eigenaardige opvatting, met zijn systeem om van beide kunst-uitingen het goede te kiezen en te combineeren, wie daarvan de proef op de som zien wil, gaat anders te werk. Die raadplege de musea te Brussel, te Rijssel, te Luik, Teyler, het Moderne Museum te 's Hage, wijde ook zijn aandacht aan de hier bijgevoegde illustraties, aan de reproductie van het schilderij „het Gein” (uit het Rijksmuseum te Amsterdam). Die lette ook op de gravure, die de vóór weinige weken geschilderde studie „Landschap te Bloemendaal” voorstelt.

Uit dat alles valt te leeren, dat hij gewild heeft: een dichterlijke, tevens artistieke opvatting van het landschap, vrij van die abstracte kunst, waarin

Bij de Kinderdijk.

de natuur als 't ware maar een voorwendsel is om een stemming, niets dan dat, uit te drukken, maar ook vrij van het pure realisme, dat alleen in het brutaal weergeven van het geziene heil vindt. Te midden der bizarrerie, waartoe de genoemde excessen moeten leiden, gaat hij voort met zijn eenvoudige onderwerpen, wel wetende, dat mode voorbijgaat, maar de kunst blijft.

Ik heb in mijn omgang met Roelofs iets opgemerkt, dat, naar het mij althans voorkomt, te eigenaardig is en ook te „teekenend” voor hem, om het hier niet te zeggen. Meestal is iemand met een eigen, wel-gevestigde